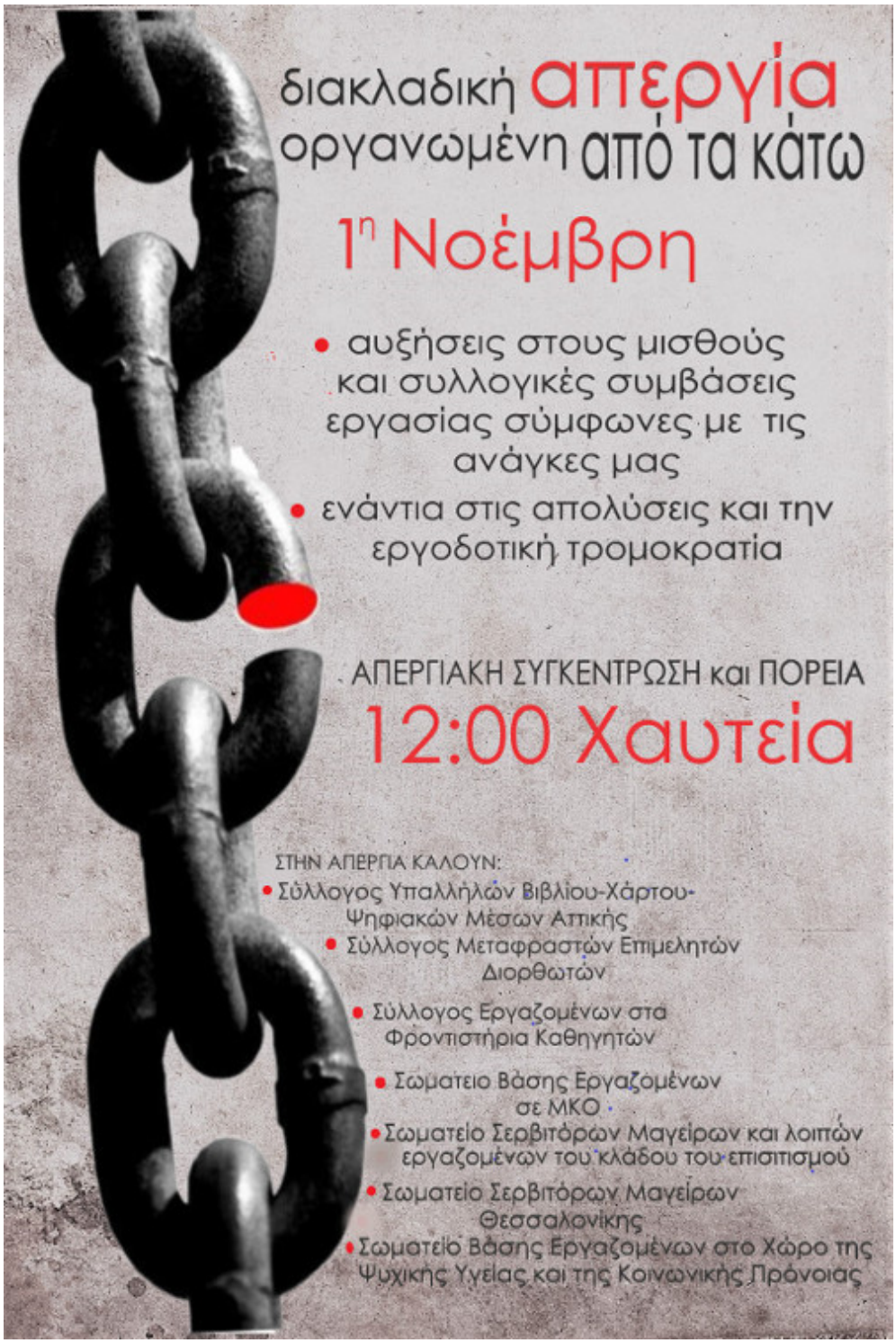

Το Σωματείο Βάσης εργαζομένων στο χώρο της ψυχικής υγείας και κοινωνικής πρόνοιας στηρίζει το κάλεσμα των 7 σωματείων που αποφάσισαν την κήρυξη διακλαδικής απεργίας την 1 Νοέμβρη. Με τη σειρά μας καλούμε τους εργαζόμενους/ες στον χώρο της ψυχικής υγείας και της κοινωνικής πρόνοιας να απεργήσουν την μέρα εκείνη με κεντρική αιχμή τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και τις αυξήσεις στους μισθούς μας.

Στον κλάδο μας βλέπουμε ολοένα και συχνότερα συναδέλφους/ισσες να εργάζονται με μισθούς κατώτερους από τον βασικό, με το πρόσχημα της “εργασίας για απόκτηση προϋπηρεσίας”. Την ίδια στιγμή, τα αφεντικά στις ΜΚΟ και στα κέντρα παροχής υπηρεσιών ψυχικής υγείας, όπως και σε πολλά κέντρα λογοθεραπείας πληρώνουν τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες με 2,5 ή 3 ευρώ την ώρα, τη στιγμή που αυτά αμείβονται με 10πλασια ποσά από τους λήπτες των υπηρεσιών.

Οι συνθήκες εργασίας είναι τόσο αβέβαιες -καθώς συχνά δουλεύουμε με δίμηνες συμβάσεις, με συμβάσεις έργου ή με μπλοκάκι- που δεν γνωρίζουμε καλά-καλά αν θα συνεχίσουμε να δουλεύουμε την επόμενη μέρα. Προφανώς δεν λείπουν και οι υπερωρίες (συχνά απλήρωτες), τα σπαστά ωράρια και οι επισφαλείς συνθήκες εργασίας. Με λίγα λόγια, οι τύχες μας, εξαρτώνται καθαρά και μόνο από τα κέφια των αφεντικών μας.

Πρόσφατα χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν οι αιφνιδιαστικές απολύσεις στην ΜΚΟ ΜΕΤΑδραση , όπου στις 31 Αυγούστου απολύθηκαν 2 εργαζόμενοι αλλά και οι απολύσεις δύο εργαζόμενων στην ΜΚΟ Άρσις -μελών του υπό σύσταση σωματείου εργαζομένων Άρσις- καθώς και η εκδικητική απόλυση στην ΜΚΟ Praxis την ίδια περίοδο. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, όπως και σε άλλες τόσες, η εργασία μας καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες και κρίνουμε ΑΝΑΓΚΑΙΟ να καλύπτεται από συμβάσεις αορίστου χρόνου, να έχουμε σταθερό μισθό και ασφάλιση.

Η συμμετοχή μας στην διακλαδική απεργία εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο λειτουργίας του σωματείου, όπου προτάσσει την αδιαμεσολάβητη οργάνωση στους χώρους εργασίας, μακριά από τους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ και της
ΑΔΕΔΥ και τον γραφειοκρατικοποιημένο συνδικαλισμό. Η συμμετοχή όλων μας στην διακλαδική απεργία είναι επιτακτική, για να αναθαρρήσουμε, να δείξουμε τη συλλογική μας δύναμη στους εργοδότες μας, την ίδια στιγμή που αυτοί μαζί με τις εκάστοτε κυβερνήσεις κάνουν ότι μπορούν για να περισταλεί το δικαίωμα των εργαζομένων στην απεργία.

Καταλήγοντας, παραθέτουμε απόσπασμα από το κείμενο των 7 σωματείων που συμμετέχουν στην διακλαδική απεργία της 1ης Νοέμβρη:

“Εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι αμείβονται με πολύ χαμηλούς μισθούς, μισθούς που οριακά εξασφαλίζουν την επιβίωση. Εδώ και χρόνια, με τους νόμους των Μνημονίων έχει επιβληθεί κατώτερος μισθός 586 ευρώ μικτά (και για τους νέους κάτω των 25 υποκατώτατος μισθός 511 μικτά). Οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας (ΕΓΣΣΕ, κλαδικές, επιχειρησιακές) ουσιαστικά έχουν διαλυθεί. Στις περισσότερες περιπτώσεις εκεί που

υπάρχουν ΣΣΕ, είναι είτε «διακοσμητικές», είτε για να καταγράφουν την εργασιακή χειροτέρευση. Για εμάς τους εργαζόμενους είναι επιτακτικό να δουλεύουμε με μισθούς σύμφωνα με τις ανάγκες μας και με Συλλογικές Συμβάσεις που θα κατοχυρώνουν και θα διευρύνουν δικαιώματα.”

Παλεύουμε για:

– Αυξήσεις στους μισθούς σύμφωνα με τις ανάγκες μας.
– Κατάργηση της μισθολογικής διάκρισης σε βάρος των νέων σε ηλικία εργαζομένων (υποκατώτατος μισθός για κάτω των 25 ετών).
– Να καταργηθεί η νομοθετική ρύθμιση που επιτρέπει ορισμό του κατώτατου μισθού με κρατική παρέμβαση.
– Επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων και της ισχύος των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας (ΣΣΕ).
– Επαναφορά των μισθών-ημερομισθίων-ωρομισθίων στα επίπεδα που προέβλεπαν οι ΣΣΕ (Εθνική Γενική, κλαδ διαπραγματεύσεις για μισθολογικές αυξήσεις.
– Κατάργηση των μνημονιακών νόμων που υπονόμευσαν την ελεύθερη προσφυγή των σωματείων στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας (ΟΜΕΔ).
– Επεκτασιμότητα των συλλογικών συμβάσεων. Κανένας εργαζόμενος χωρίς συλλογική σύμβαση.
– Μείωση του χρόνου εργασίας.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΧΕΡΙΑ!

Να κάνουμε την 1η Νοέμβρη το πρώτο απαραίτητο βήμα για την ταξική οργάνωση και αντεπίθεση, το πρώτο και απαραίτητο βήμα που θα σπάσει το φόβο που νοιώθει ο καθένας μας μόνος του, το πρώτο και απαραίτητο βήμα που θα κάνουμε όλοι και όλες μαζί.

ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟ ΜΟΝΟ ΤΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑ

ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΑΟΡΙΣΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ/ΕΣ ΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΠΑΓΙΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ